

Rend- Tartományi Közlöny

A KAP. SZ. JÁNOSRÓL NEVEZETT FERENCRENDI TARTOMÁNY

HIVATALOS KÖZLÖNYE

1914. Február

A FÖTISZTELENDŐ P. PROVINCIALIS MEGBIZÁSÁBÓL SZERKESZTI:

P. PESTI EMMÁNUEL

GYÖNGYÖSI HÁZFÖNÖK, THEOLOGIAI TANÁR.

Kiadótulajdonos: A Kap. Sz. Jánosról Nev. Ferencrendi Tartomány Főnöksége Gyöngyösön.

Kedves Testvérek!

Mint a mult alkalommal jeleztem, f. é. február hó 4-én csakugyan megtartottuk Gyöngyösön a második definitiorialis Congressust, amelyben miután a Szentlélek Isten segítségével hívtuk, több fontos rendi ügy elintézése mellett a Ven. Definitorium tárgyalta a Liber usualis ügyét és azonkívül a missiók és lelkigyakorlatok tartására vonatkozólag szabályokat hozott, amely szabályok a következő Capitulumig lesznek érvényben, amikor ha üdvöseknek fognak bizonyulni, belekerülnek az „Ordinationes Provinciae“ közé.

A „Liber usualis“ alatt értjük azon szokások és ájtatosságok gyűjteményét, ameyek a mi Provinciánkban gyakorlatban vannak, azokon az ájtatosságokon és szokásokon felül, melyeket a Generalis Constitúciók, a Rituale Ordinis és a Caeremoniale Rom. Seraphicum előírnak. A „Liber usualisba“ eszerint nem kerülhetnek bele azon dolgok, melyek a fönt nevezett rendi könyvekben foglaltatnak, hanem csupán azok, amelyek kizárólag nálunk a mi Provinciánkban vannak szokásban. Az ily értelemben fölfogott Liber usualis, természetesen nem lehet valami nagy terjedelmű, mert hisz nagyon csekély számuak azok az ájtatosságok és jámbor rendi szokások, melyek kizárólag nálunk vannak használatban. Mindazonáltal a Generalis Constitúciók azt akarják, hogy ezek is pontosan körülírva törvényerőre emelkedjenek, mert így a mi szerzetesi életünket sokkal jobban erősítik és támogatják. A Ven. Definitorium a „Liber usualis“ összeállításánál azon volt, hogy új szokásokat ne hozzon be, hanem csupán a régieket erősítse meg és az egyformaság kedvéért pontosan körülírja. Nehogy azonban ilyen fontos dolognak a megállapítása elhamarkodott legyen, a most kiadandó „Liber usualis“ nem lesz végleges, hanem an-

nak érvénye csupán a következő Capitulumig fog tartani, amikor módjában lesz a Provincia Capitulumának már a gyakorlatból itélni afö-
lött, hogy megtartsa-e ezen Liber usualis a maga egészében véglegesen, vagy azon egyet-
mást változtasson. Ezen okból a „Liber usualis“ egyelőre nem fog nyomtatásban megjelenni, hanem gépirással sokszorosítva fogom azt legközelebb az egyes zárdáknak megküldeni.

A megküldés után nyomban életbe lép és érvényben lesz a következő Capitulumig, amikor majd a Capitulumtól végleges szentesítést nyer.

Hasonló eljárást fog a Ven. Definitorium követni az Ordinationes Provinciae körül, melynek szabályait lassankint rendeletek alakjában fogja a Provinciának előírni, hogy így a legközelebbi Capitulumon a gyakorlat után véglegesen megállapítható legyen. Egy ilyen első résznek tekinthetők a missiók és lelkigyakorlatok körül hozott rendeletek, amelyek a következő pontokban foglaltatnak:

Ordinationes circa missiones et exercitia spiritualia pro extraneis habenda.

I. De missionibus et exercitiis acceptandis.

1. Solius Ministri Provincialis est missio-
num et spiritualium exercitiorum obligationes suscipere, promittere et ad haec dirigenda religiosos designare.

2. Etiam si in Conventu peragentur pro extraneis exercitia spiritualia, tamen Minister Provincialis assignabit ductorem exercitiorum et ipsa exercitia eius cum licentia fiunt.

3. Si missiones vel exercitia spiritualia petantur, tum Superiores locales, tum Patres singuli commendent, ut petitio ad Ministerium Provincialem dirigatur.

4. Abstineant singuli a procuranda sibi

commendatione parochorum vel postulatione pro certis exercitiis spiritualibus.

II. De missionariis.

5. Missionarios et spiritualium exercitiorum ductores eligere et deputare Ministri Provincialis est.

6. Deputati pro missionibus antequam in missione verbum Dei praedicent, octo saltem conciones exaratus habeant oportet, ut valeant per octiduum quotidie semel concionari.

7. In concionibus disponendis et exarandis servent genus et methodum popularem, ut non tam videantur conferentias declamare, sed praedicent fidei veritatis „annunciando vitia et virtutes, poenam et gloriam cum brevitate sermonis“.

8. Sedulo caveant a diffusa prolixitate et nimia brevitate, ita ut non ultra horam, nec infra mediam horam praedicent.

9. Si quando ipsis denuncientur quae in parochia evenerint sive inter familias, sive in coetibus tam religiosis quam saecularibus, sive inter parochianos et clerum, sive pure politica, ista omnia et similia non esse in suggesto a missionariis particulariter tractanda omnino sciant et recordentur.

10. Semihora ante concionem habendam missionarii tam a conversatione quam etiam a confessionibus excipiendis abstineant, ut vires mentemque valeant recolligere.

11. Post peractam concionem missionarius saltem per horae quadrantem omnino quiescat et respiret.

12. Si duo mittuntur missionarii, unus ex illis designatur a Ministro Provinciali missionarius dirigens. Hujus missionarii dirigentis officium est de necessariis cum parochio tractare et socium missionarium certiore reddere de tempore loco et aliis circumstantiis missionis.

13. Sub missione omnia missionarius dirigens debet disponere, socius vero ordinationibus dirigentis in omnibus semet conformare debet, et sine ejus consensu nihil agat quoad missionem.

14. Dirigentis est cum altero missionario schema concionum habendarum disponere. Ipse etiam cum parochio disponat, quoniam tempore a singulis sacrum sit celebrandum.

15. Conferat opportune dirigens cum parochio et socio, quando ad confessiones per agendas singuli ordines fidelium sint invitandi et per quantum tempus vacandum sit audiendis confessionibus.

16. Quaecumque ante conciones singulas sint publicanda, dirigens communicet socio vel oretenus, vel si multa sunt scriptotenus.

17. Ejusmodi publicationes semper ante conciones fieri debent et non in fine.

18. Solemnitates intra missionem haberi solitas dirigens consilio et opera promoveat.

19. Parochum jam diu ante missionem roget, ut satis tempestive crucem missionis paratam habeat et populum ad missionem praeparet.

20. Invigilet dirigens, ut omnes parochum aliosque sacerdotes honore praeveniant.

21. Solemnes erga missionarios gratiarum actiones et honorificas deputationes missionarius dirigens omnino impediat.

22. Quadrante hora ante prandium necnon ante coenam missionarius dirigens curet signum dari, ut ad communem refectionem omnes simul adsint. Ordinarie usque ad horam 2-am pomeridianam erit tempus liberum pro recreatione.

23. Si qui poenitentes parum praeparati et dispositi veniant in sedem confessionalem, omnem curam impendant missionarii ad eorum dispositionem perficiendam monendo, exhortando, arguendo, ita tamen, ut fiduciam etiam excitent. Cavendum quam maxime est, ne unquam poenitens discedat offensus.

24. Devitent confessarii et nimias interrogationes et nimiam breviter ac praecipitantiam, ne accidat ut poenitentes inquieti alium quaerant confessarium, conquerentes tam cito se fuisse expeditos, ut integre confiteri non potuerint. In poenitentia imponenda sint discreti, ne extraordinaria opera nec per longum tempus praestanda injungant.

25. Continuo memores sint tempore missionis, idest extraordinariae misericordiae divinae non esse locum severitatis. Praecipua charitate virorum et juvenum confessiones faciles reddere studeant.

26. Litigiis et negotiis privatorum nullatenus sese immisceant extra confessiones, nec invitent aliquos, ut eos in parochia visitent.

III. De concionibus habendis.

27. Sermo praeparatorius sive introductorius habeatur vespere hora convenienti.

28. In sermonibus tractandae sunt praecipue veritates theologicomorales de fine hominis seu salute animae, de peccato, de novissimis, de sacramento poenitentiae, imprimis confessione generali, contritione, occasione proxima peccandi, praeceptis decalogi et Ecclesiae, de divina misericordia, de Eucharistia, de passione Christi, de B. Maria Virgine, de statu conjugali, de educatione prolium, de oratione et de perseverantia. Nec ommittatur specialis instructio puerorum nec sermo de purgatorio.

29. Ordinarie non recedatur ab hoc thematum ordine:

Prima die: vespere
 Secunda die: Salus,
 Tertia die: Mors, (Pueri)
 Quarta die: Contritio,
 Quinta die: Matrimonium,
 Sexta die: Misericordia,
 Septima die: Oratio, III. praec.
 Octava die: Purgatorium (oratio pro defunctis).

Praeter haec themata potest adhuc concionari de passione Domini, de caritate proximi, de scandalo et de perseverantia.

De his thematibus omnibus utique decursu missionis non potest concionari, dexteritati tamen missionarii relinquitur, ut apta themata etiam plura nonnunquam contrahat et de his simul loquatur.

30. Sermonibus suis patres missionarii, ante omnia inspirent fidelibus odium peccati, fugam occasionis peccati, imprimis familiaritatem cum altero sexu, choreas minus honestas, cauponas, ludos etc. Studiant eradicare inimicitias et rixas; commendent frequentiam sacramentorum et orationis; inspirent dilectionem Dei et proximi, amorem Jesu Christi pro nobis crucifixi, devotionem erga Ss. Eucharistiam, commendent exercitium Viae Crucis et III. Ordinem S. Patris N. Francisci aliasque sodalitates christianas.

IV. De publicis devotionibus subb missione.

31. Missionarius dirigens moneat parochum, ut ante missionem habendam per octo dies praemittat aliquam devotionem pomeridianam publicam pro felici successu missionis.

32. Ante sermonem introducorium, si fieri potest, habentur „Veni Sancte“ quod excipiat sermo parochi, in quo missionarios populo suo praesentet et commendet.

33. Ante sermonem vespertinum, si fieri potest, recitetur publice rosarium B. M. V. per populum, sub quo paulatim congregantur fideles ad sermonem auscultandum.

34. Post sermonem vespertinum fiat benedictio cum Ss. Sacramento et dein inter sonitum maximae campanae in silentio omnes devotere orent pro conversione peccatorum.

35. Sermonem de Ss. Eucharistia sequi potest solemnis deprecatio Ss. Cordis pro illatis eidem injuriis et si tempestas favet, fiat processio theophorica.

36. Similiter concionem de B. Maria Virgine excipere potest processio solemnis in honorem Beatissimae Virginis.

37. In fine missionis post ultimam vesper-

Introductio.
 Peccatum. Confessio.
 II. et VIII. praec. Confessio generalis.
 VII. praeceptum, VI. praeceptum.
 IV. praeceptum, Infernus.
 Occasio peccandi, Eucharistia.
 Educatio prolium, B. V. Maria.

tinam concionem pariter cum solemni processione potest erigi Crux missionis.

Ezen szabályokat a Venerabile Definitorium jóváhagyta és elrendelte, hogy a következő Capitulumig valahányszor missiót vagy lelki gyakorlatot kérnek tőlünk, ami az utóbbi időben mind gyakrabban történik meg, mindig ezen szabályok szerint kell eljárni. Capitulumkor pedig majd végleg dönteni fog a Provincia a fölött, hogy ezen szabályokat állandósítsa-e, vagy talán azokon egyet-mást változtasson. Mindenesetre akkor már majd a tapasztalat is meg fogja mutatni, mennyire üdvösek ezen előírások. A missió beszédek témáira vonatkozólag még csak azt tartom szükségesnek megjegyezni, hogy a Venerabile Definitorium nem kívánja, hogy azokat minden missióban egészen kimerítsük, mert hisz ez nem is volna lehetséges, hanem azt kívánja és azt írja elő, hogy elhagyva más kevésbé hasznos és üdvös témákat, csupán ezekkel foglalkozzanak a missionáriusok. A beosztásban és feldolgozásban az ő szabadságuk nincs korlátozva, csak újra meg újra azt hangoztatom, hogy tartózkodjunk a missiókban a magasröptű konferenciaszerű beszédektől, mert ha valahol, itt van helye a mi rendünk sz. Ferenc Atyánktól inspirált ősi szabályának, hogy beszédeink egyszerűek és szívhez szólók legyenek. Ugyanis nem az ékesszólás, hanem a meggyőződés és az igazság ereje az ami meghódítja a szíveket.

Gondoskodni fogok, hogy ezen szabályok szintén sokszorosítottassanak és a zárdáknak megküldessenek, érvényük azonban a mai nappal kezdődik.

Gyöngyös, 1914. február 8-án.

P. Unghváry Antal

minister provincialis.

A provincialis atya megbízásából

Fr. VIRÁG VENÁNC

secretarius Provinciae.

Az új Generalis Constitutiókról.

(Folytatás.)

„Azután adják meg nekik az újoncok öltönyét t. i. két tunikát csuklya nélkül, övet, lábravalót

és övig érő kaparót, ha csak az ő előjáróiknak másképp nem látszik jónak az Isten szerint.“

IV. §.

A jelöltek fölvételének módjáról a rendbe.

32. Rendünk ruhájának felöltése előtt, ha mindjárt csak terciáriusokról vagy oblatu-sokról volna is szó, mindig ki kell kérni a megyés püspököktől az erkölcsi bizonyítványt és pedig úgy attól, kinek egyházmegyéjében a jelölt született, valamint azoktól, akiknek egyházmegyéjében a tizenötödik év betöltése után egy egész éven túl tartózkodott. Azon időről, melyet valaki a szerafi kollegiumban töltött, elegendő a kollegium igazgatójának esküvel erősített bizonyítványa. A lajkus jelöltek-nél ezen erkölcsi bizonyítvány a postulatús elkezdése előtt szerzendő meg.

33. Ha olyan jelöltekről van szó, akik valamely papnöveldeben, illetve kollegiumban vagy valamely szerzetben éltek, megkiváztatik még ezen fölül a papnövelde vagy kollegium igazgatójának, illetve a szerzet magasabb előjárójának lezárt és esküvel erősített bizonyítványa.

34. A szent rendeket már fölvevett jelöltek-nél, az utolsó ordináció hiteles bizonyítványán kívül, megkiváztatik és elegendő azon megyéspüspökök erkölcsi bizonyítványai, kiknek egyházmegyéjében a jelölt a fölszentelés után egy évnél tovább tartózkodott.

35. Az említett erkölcsi bizonyítványokat és más a vidékek szerint szükséges okmányokat a tartományfőnök két kormánytanácsossal, vagy ezek hiányában a kormánytanácstól erre kijelölt két atyával, kizárva a jelölt vérrokonait a második fokig, sógorait pedig az első fokig, vizsgálja meg szorgalmasan, és ha ezek kedvezők, vessék alá a jelöltet is vizsgálatnak, és ha alkalmasnak bizonyul, a tartományfőnök fölveheti őt a rendbe.

36. A jelölt mindaddig be ne öltöztessék, míg ki nem oktatták őt a regula lelkiismeretben kötelező parancsairól és míg írásban nem protestált, hogy ha eskórban, vagy fertőző betegségben, vagy más súlyos és állandó bajban szenvedne és azt eltitkolná, úgy az ő fölvételét és fogadalmát érvénytelennek ismerné el. Ez a protestatio, miután azt az előjáró két tanuval és a jelölt aláírta, a levéltárban őrizendő.

37. Ugy szintén a beöltözés előtt minden jelölttől hiteles nyilatkozatot kell kérni írásban, melyben jelentse ki, hogy szabad akaratból akar a rendbe lépni és kész az előjáróktól kijelölt összes munkákat ingyen végezni, úgy, hogy ha a rendet bármikor esetleg elhagyná vagy onnan elbocsátatnék, semmiféle anyagi kártérítést a rendtől nem követelhetne. Ez a nyilatkozat a tartományfőnökhöz küldendő és a levéltárban őrizendő.

38. A beöltözés előtt a jelölt végezzen lelkigyakorlatot és általános sz. gyónást, ha csak az általa választott gyóntató másképp nem vélekedik.

39. A jelöltet a tartományfőnök, vagy az általa írásban megbízott pap öltöztesse be a rend ruhájában a rendi rituale előírása szerint.

40. Hogy melyik helyen, évben, hónapban, napon és órában és ki által öltötte föl valaki a szerzet ruháját, ezeket föl kell jegyezni egy erre kijelölt könyvbe és ezt a zárda levéltárában kell tartani, be kell még ide iktatni az újonc kereszt- és vezetéknevét, születésének helyét és egyházmegyéjét, valamint életkorát is, és ezt alá kell iratni vele, a beöltöztetővel és két atyával, mint tanúval. És ezekről mind értesítést kell küldeni a tartományfőnökhöz, hogy a Provincia erre rendelt könyvébe ezen adatok egyenkint beírassanak.

41. Az újoncoktól senkinek sem szabad a beöltöztetés vagy fogadalom szempontjából bármit követelni vagy elfogadni. Ha azonban az újoncnak tetszett valamit a zárda részére önkényt felajánlani és ez a szent kánonok előírásának betartásával történt, el lehet fogadni; de csupán az ünnepélyes fogadalmak megtörténte után szabad az ilyen dolgot a zárda céljaira fölhasználni.

42. Hogy pontosan betartassék mindaz, amit a szent Szék a szerzetesi fogadalmakról elrendelt, kijelentjük, hogy az újonc évnek annyira folytatólagosnak kell lenni, hogy ha az újonc törvényesen elbocsátatott, vagy meg nem engedett módon akár a szerzetesi ruhában, akár a nélkül a zárdából kiment, nem számíttatik be neki többé az újoncév azon része, melyet addig eltöltött, hanem újra kell neki kezdenie az újoncévet.

Magyarázat.

Már a tridenti sz. zsinat és a régi egyházi rendeletek is előírták, hogy mielőtt valakit az előjárók a szerzetbe fölvennének, előbb szorgalmasan tudakozódjanak a felveendő előéletéről. Megparancsolta ezt VIII. Kelemen pápa is „Cum ad regularem“ kezdetű Decretumában. Minthogy azonban ezen Decretum kötelező ereje nem lép túl Olaszország és a hozzá tartozó szigetek határain, IX. Pius pápa 1848. január 25-én erre vonatkozólag egy új Decretumot hozott, amely Decretum az egész világon érvényben van. Ezen Decretum, mely így kezdődik „Romani Pontifices“, az információ kérés egész különös módozatát állapítja meg és annak szigorúbb keresztülvitelére büntetési szankciókat is hoz. Magából a Decretumból és a reá következő Declaratiokból a következőképen állapíthatjuk meg a jelöltekről való információkérését:

Az információt, melyet a Decretum „Litterae Testimoniales“-nek nevez, maguktól a megyéspüspököktől kell kérni. És pedig attól a megyéspüspöktől, kinek egyházmegyéjében a jelölt született és azoktól a püspököktől, kiknek

egyházmegyéjében a jelölt 15 éves kora után legalább egy évig tartózkodott. Minthogy a klerikus noviciusokat rendszeren 15 éves korukban szoktuk fölvenni, mindig elég számukra a születési hely püspökének bizonyítványa. Idősebb jelölt fölvetelénél megtörténhetik, hogy három-négy püspöktől is kell erkölcsi bizonyítványt, illetőleg információt kérni, ha t. i. az illető 15 éves korán túl legalább egy éven át több egyházmegyében időzött.

A Decretum köteles a püspököket az említett információ megadására, és egy 1851. május 1-én hozott Declaratio értelmében a Congregatio Regulariumnál kell följelenteni azon püspököt, aki azt megadni vonakodik.

A püspökök természetesen ritka esetben fogják ismerni a felveendő jelöltet, ép azért a plébánosokat fogják ez ügyben megkérdezni. Ennek megkönnyítésére szokásos nálunk, hogy a tartományfőnök a már kész bizonyítványt elküldi az illető plébánosnak, aki azt aláírva fölterjeszti a püspöknek.

Ezen bizonyítványban a püspököknek információt kell adni a jelölt születéséről, életkoráról, erkölceséről, életéről, jó hírnevéről, állapotáról, neveléséről, tudományáról; nem-e körözték valami büntényben, nem esett-e kiközösítésbe, irregularitásba vagy más kánoni akadályba; nincs-e adóssága vagy más számadási kötelezettsége. A püspököknek mindezekre ki kell terjeszkedniök és lelkiismeretben felelősek azért, amit irtak.

Ha a püspök a plébánosok útján sem tudná kellően megismerni a jelöltet, és ezen szempontból tagadná meg az információt, úgy szabad azért a jelöltet fölvenni, de ez esetben három hónapig kell a jelöltet világi ruhában próbálni és csak azután szabad beöltöztetni.

Ilyen információt kell kérni minden jelölt beöltöztetése előtt, ha mindjárt csak terciariusnak vagy postulansnak is öltözik be valaki.

Ha valaki a sz. rendeket már fölvette és úgy akar szerzetbe lépni, elég, ha „Litterae Testimoniales“-t kap azon püspököktől, kiknek egyházmegyéjében a fölszentelés után legalább egy évet szolgált.

Ugy szintén némi kivétel van a szerafi kollegium növendékeivel, a kiknél megkívánatik ugyan a szülőhely püspökének „Litterae Testimoniales“-e, ha azonban a 15 éven túl egy egész évet, vagy több időt töltöttek a kollegiumban, erről az időről elég a kollegium rektorának eskü alatt kiállított bizonyítványa.

Ha valaki ilyen „Litterae Testimoniales“ nélkül öltöznék be, úgy az ő beöltözése és fogadalma érvényes lenne ugyan, de az előljáró, ki őt így fölvette, „Privatio“ omnium officiorum vocisque activae ac passivae et inhabili-

tatis ad illa, Apostolicae Sedi reservata“ büntetésébe esnék. Ezen büntetést azonban a rendi főnhatóságnak előbb hivatalosan ki kell nyilvánítania, csak úgy lesz érvényes.

A püspököktől kért „Litterae Testimoniales“ persze még nem elég arra, hogy valakit a rendbe föl lehessen venni, hanem még a fölveendő állapot szerint szükség van egyéb okmányokra is. Már a 14. pont érinti, hogy a felveendőktől szükséges orvosi bizonyítványt kérni, mert csak egészségeseket szabad fölvenni. Ezen kívül mindenesetre szükség van a felveendő keresztlevelére, a klerikus jelöltnél az iskolai bizonyítványra, a lajkus jelöltnél pedig esetleg a munkakönyvre. Legtöbb esetben ezeken fölül ajánlatos lesz még privát információkat is kérni. Sőt ha valamely szeminárium-ból, vagy dispenczió útján valamely más szerzetből, ami sohasem ajánlatos, vétetnék föl valaki, az illető szeminárium vagy szerzet előljáróinak lezárt és esküvel erősített információit követeli meg a 33. pont.

Ezen iratokat nem elég a tartományfőnöknek egyedül megvizsgálnia, hanem a 35. pont szerint e célból maga mellé kell vennie két kormánytanácsost, vagy ha azt nem lehet, a kormánytanácsnak választani kell e célból két atyát, akik a tartományfőnökkel egyetemben átvizsgálják a jelölt okmányait. Ha ezen atyák közül valamelyik a jelölt rokona lenne affinitásban az első vagy consanguinitásban a második fokig, úgy mást kell kijelölni. Ha az okmányok rendben találtatnak, úgy meg kell lennie magának a jelöltnak is a vizsgáló bizottság előtt és őtet is vizsgálatnak kell alávetni és csak ha minden tekintetben alkalmas, úgy veendő föl. Nálunk különböző akadályok miatt még nem történik egészen ily módon a fölvetel. Az examinátorok többnyire távol vannak a tartományfőnöktől és csupán évenként egyszer működnek közre a fölvetelnél t. i. mikor a klerikusok fölvétele történik, a lajkusok fölvetelénél többnyire nem működnek közre. Azért ajánlatos volna olyan atyákat választani examinátoroknak, kik a tartományfőnökkel egy zárdában laknak és a körülményekhez képest sürgetni a felveendő személyes megjelenését, legalább miután az okmányai rendben találtattak. A lajkusoknál ezen személyes megjelenés a fölvetelre pótolva van az által, hogy a jelölt több ideig tartózkodik a zárdában a beöltözés előtt, a klerikus jelöltek-nél pedig esetleg úgy lehetne a személyes vizsgálatot elintézni, ha a tartományfőnök megjelenne a noviciatuszárdában, mikor a jelöltek megérkeznek, mert mégis csak kockáztatott dolog valakit látatlanul fölvenni.

(Folytatjuk.)

Tézisek a kétheti konferenciákhoz.

1. Ex theologia morali Disseratur de causis a missa excusantibus, de prohibitione operum servilium addanturque causae a labore excusantes. (L. Noldin II. p. 267 et sequent.)

2. Ex jure Canonico: Tractetur de variis scitu necessariis in Hungaria circa matrimonium civile. (L. Tauber 681 és következő lapjait.)

Tartományi hírek.

Definitorialis Congressus. Az új Constitutiók által előirt februári Congressus e hó 4-én teljesen szabályszerűen tartatott meg. A Congressusra meghívott Definitor atyák február 3-án mind megérkeztek. Délelőtt érkezett meg P. Szendey Ágoston pécsi és P. Kaiser Nándor budai házfőnök, délután pedig eljött Főt. P. Tamás Alajos Exprovinciális és Custos szatmári házfőnök, kíséretében P. Martinov Fortunát kaplonyi és P. Kochán Bertalan szabadkai házfőnökök. A vacsora alatt Főt. Tartomány-Főnök Atyánk szeretettel üdvözölte a Venerabile Definitoriumot, személyesen is meghívta a Congressusra a Definitor atyákat, hogy tanácsaikkal támogassák jó szándékai megvalósításában a Provincia javára. Február 4-én szerdán 6 órakor Főt. Provinciális Atyánk celebrálta assistenciával a Convent misét, mely ez alkalommal az egész Rendtartománynak miséje volt. A szent misét a Veni Creator eléneklésével a Szentlélek Isten segítségül hívása előzte meg alatta pedig P. Dobos Dénes lector vezetése mellett a studiumi és a gyermek énekkar szépen énekelte. Az első sessio 9 órakor kezdődött és $\frac{1}{2}$ 12-ig tartott, a második pedig délután 3 órától majdnem 7 óráig tartott. — Másnap február 5-én már oszladozni kezdtek a gyöngyösi zárda kedves vendégei. Ez nap utazott el P. Nándor és P. Bertalan. 6-án eltávozott P. Ágoston, a pécsi házfőnök is. Főt. P. Custos és P. Fortunátot a Főt. Tartomány Főnök Atya és P. Virág Venánc elkisérték Egerbe, hol meglátogatták az ottani testvéreket is; estére azonban visszajötek Gyöngyösre. Február 7-én szombaton azután ők is elutaztak, csak kedves emléküik maradt nálunk.

Vizsgák. A theologiai studium első félévi vizsgálatai teljesen abban a sorrendben lettek megtartva, melyet a Tart. Köz. mult számában jeleztük. Az írásbeli vizsgákon a lector atyák óráról órára fölváltva voltak jelen, kik azután átvették és megvizsgálták a dolgozatokat. Mindegyik tantárgyból három thesis volt kijelölve kidolgozás végett. A nagy munkával egyesek előbb mások később lettek készen, voltak kik 8—12-ig dolgoztak rajta, de megcsinálták és pedig jó sikerrel kivétel nélkül. A szabály ugyanis az, hogy kinek írásbeli vizsgája elégtelen, az szóbelire nem bocsátható, — és ezt a szabályt nem kellett alkalmazni. — A szóbeli

vizsgák mindegyikén jelen volt mint elnök Főt. Tartomány Főnök atyánk is, ki minden egyes vizsga után néhány szóval megelégedésének adott kifejezést és további buzgó munkálkodásra intette a növendékeket, kiknek arcán ott mosolygott a jól végzett munka tudata. Külön említésre méltó a melléktantárgyként szereplő görög nyelv, melynek lectora P. Pintér Kornél főgimnáziumi tanár. Ebből a tantárgyból írásbeli vizsga nem volt, de a szóbeli vizsga érdekessége és jó sikere fényesen bizonyítja P. Kornél buzgalmát, melylyel heti egy óra mellett azt a szép eredményt producálta, melynek tanui voltunk. Proficiat omnibus et singulis.

Beöltözések. Jóleső érzéssel adunk hirt azon beöltözésekről, melyek Provinciánk egyes helyein az elmúlt hónapban végbementek. A beöltözés ugyanis a fejlődésnek, haladásnak, gyarapodásnak, terjeszkedésnek hatását kelti bennünk, mert látjuk, hogy élünk és a gondviselés munkatársakat, testvéreket küld nekünk. — Sebeseen 1913. december 21-én Bányász Julián házfőnök atya beöltöztette Juhász Gábor kandidatust, ki egyuttal Emil nevet kapott. — Gyöngyösön ez év január 29-én egyszerre két ifju is vette magára rendünk öltönyét: Sájibli János, kinek neve Szabin lett, és Berta Andor, kinek új pártfogója sz. Sergius pápa lett. A convent mise után, az oratoriumban, a theologus testvérek jelenlétében P. Feisz Angelus adta fel e két testvérre szent Ferenc atyánk bűnbánó ruháját. Mielőtt ezt tette volna, figyelmüket irányította mindarra, a mit a három nap előkészítő lelki gyakorlatok alatt hallottak, különösen kiemelte azt, hogy a beöltözés csak a kezdet kezdete, még sok év kell ahhoz, hogy tökéletes szerzetessé legyenek, azért nagy buzgósággal, alázatos bizalommal folyton törekedjenek a jóra, a legjobbra, melyre hivatva vannak. — Egerbe pedig Kócán Pál öltözött be rendi ruhánkba P. Jakab házfőnök kezéből, mely alkalommal Péter (a Treja) nevet kapott. — Mind a négy új testvérnek szívből kívánunk minden jót, elsősorban kitartást az üdvösség és szerzetesi tökéletesség útján.

Ezüstmise. Főt. P. Kóri Ottó, erdélyi exprovinciális, rendtartományunk szeretett visitatora, jelenleg a szászvárosi rendház főnöke, január 18-án ünnepelte pappá szenteltetésének 25. évfordulóját. Az ezüstmisét Szászvároson

tartotta külsőleg nagy csendben és egyszerűségben, de bensőleg annál nagyobb öröm és hálaérzettel. Minthogy Provinciánkat legutóbb ő visitálta meg és jóságával, szeretetreméltóságával mindnyájunkat lekötelezett: azért Főt. Tartományfőnk Atyánk jubileuma alkalmából a saját és az egész Provincia nevében üdvözölte, hálaikat és vizsontszeretettüket tolmácsolta, jökvánatainkat vele közölte.

Székesegyházi gyóntató. Legutóbb örömmel értesültünk arról, hogy Nagym. és Főt. Szmrecsányi Lajos egri érsek úr igaz apostoli buzgalmának és a lelkek iránt érzett atyai gondoskodásának bizonyítékául P. Vénn Jakab egri házfőnököt kitüntető bizalommal székesegyházi gyóntatóvá nevezte ki. Külön gyóntató széke van az egri székesegyházban a szentély előtt, közel a szentségoltárhoz, gyóntatószékén ez a fölírás olvasható: „Szent Ferenc rendi atya.” Naponkint 2 órán át ott kell ülnie a confessionaléban és várnia a bűnbánókat, kik szívesen keresik fel a buzgó és jószívü lelki atyát és vezetőt. Kívánjuk is neki, hogy minél több lelket tisztíthasson meg és küldhessen a Legszentebbbez.

Ordinációk. E hó 9-én Mélt. és főt. Kohl Medárd segédpüspök úr Budapesten pappá szentelte fr. Reinholz Odorik diaconust. — 20-án pedig fr. Raab Otthmár diaconusnak Mélt. és főt. Boromissza Tibor szatmári püspök úr, Provinciánk nagylelkü jótevője adja fel az áldozópapi méltóságot. Mindketten ordinációjuk utáni vasárnapon közös szülőhelyükön, az aradmegyei Szent-Anna községben tartják Primiciájukat. Gratulálunk nekik s kérjük buzgó mementőikat.

Missziók. Az óbessenyői népmisszióról igen örvendetes tudósítást kaptunk. Ez egyike azoknak a misszióknak, amelyeken sok lelki csoda történt. P. Istvánt és P. Sándort óriási

néptömeg élén az esperes-plébános fogadta és üdvözölte. Már maga a misszió megnyitása is impozáns volt, mikor hosszú körmenetben fehérruhás Mária-leányok és sok nép a parochiáról a templomba vezették az atyákat. A katedralisnak is beillő templomot mindig zsúfoltabban töltötte meg a napról-napra növekedő számú hallgatóság. A gyónók száma teljesen kielégítő volt, elül járt jó példával és feltűnő lelkesedéssel az egész intelligencia. Február 5-én csütörtökön volt a fényesen sikerült eucharisztikus körmenet. Az üdvös hatású misszió szombaton misszió-kereszt megáldásával és nagy meghatottsággal ért véget.

Gyermekkar. P. Dobos Dénes theologiai lector és okleveles karnagy már több mint három hónapja nagy buzgósággal és lelkesedéssel szervezett egy kis iskolás fiukból álló énekkart. Hetenkint több órán át nagy türelemmel tanította őket a gregorián és a polyphon egyházi énekekre, hogy a klerikusok karával együtt működjenek. A kitartó fáradozásnak első megnyilvánulása a gyermekkarnak első szereplése febr. 8-án Hetvened vasárnapján volt az ünnepélyes nagymise alatt. A specialis részeket a gregorián szerint énekelték, az Ordinariumban pedig Grisbacher vegyeskaru polyphon miséjét adták elő fényes sikerrel. Az énekeket több hozzáértő hallgatta meg és mindnyájan meglegedésüknek és tetszésüknek ismételt kifejezést adtak. Mi is gratulálunk és még sok sikert kívánunk.

Szerkesztői üzenet.

A R. T. Közlöny legújabb előfizetői a következők: Tartományfőnökség Pozsony 10 kor., kecskeméti zárda 20 kor., szolnoki zárda 10 kor., szegedi zárda 20 kor., P. Szvidrony Bonifác Illaváról 5 kor., és a budai zárda 20 kor.